

MOTHER MATTERS

Правото на майчинство на жени с увреждания

Номер на проект по програма „Еразъм плюс“ 2023-1-IT02-KA220-ADU-000153664

ИНФОРМАЦИОННИ ТАБЛЕТКИ

Информационните таблетики предоставят кратки обяснения, свързани с изследвания на уврежданията, достъпност до здравни специалисти и майчинство за жени с увреждания. Те се основават на подход на микрообучение – методология на обучение, която разделя съдържанието на кратки единици, фокусирани върху една тема или умение.

- КАК ДА... -

...приветстваме аутисти

Жените с аутизъм изглежда имат по-малко социални затруднения от мъжете и момчетата с аутизъм, но това може да се дължи на факта, че те са по-склонни да „маскират“ своите аутистични черти (въпреки че стресът от това може да доведе до тревожност и претоварване).

Лекарите и другите здравни специалисти може да не разполагат с достатъчно знания за това как аутизмът може да се проявява по различен начин при жените и момичетата. Това означава, че те могат да бъдат погрешно диагностицирани с психични проблеми или аутистичните им черти могат да бъдат пропуснати сред симптомите на съпътстващи състояния. Много аутистични хора имат сензорни разлики, което означава, че могат да изпитват свръхчувствителност или понижена чувствителност към различни сензорни стимули (например светлина или звук).

momsproject.eu

Mother Matters

[moms.mothermatters](https://www.instagram.com/moms.mothermatters)

[MoMs_MotherMatters](https://www.youtube.com/MoMs_MotherMatters)

Различната сензорна чувствителност е просто характерна за аутистичните хора, но в някои труднодостъпни ситуации на околната среда тя може да причини и дискомфорт или смущение. Някои примери за това, което може да причини **сензорно претоварване**, са:

- прекалено гореща или студена околна среда
- необходимост от допълнително време за обработка на информация
- да изпитват тревожност при неочаквани промени
- намират шума, миризмите и ярките светлини за болезнени и обезпокоителни

След това те се чувстват претоварени и могат да преживеят „срив“ или „изключване“.

Имайте предвид, че **сензорните претоварвания причиняват комуникативни трудности** при аутистичните хора. Затова като професионалист е важно да предупредите човека, ако възнамерявате да го докоснете, да му обясните какво правите и защо. Това може значително да намали и/или предотврати тревожността и да осигури усещане за предвидимост.

Що се отнася до комуникацията, е важно да се използва ясен език (избягвайки подтекстове), да се прави както устно, така и писмено и, ако е необходимо, с помощта на визуални помагала. Всеки път **комуникацията трябва да бъде персонализирана** според човека и неговите нужди. Трябва да се вземе предвид, че аутистичният човек може да има затруднения с определянето на степента на болката, която изпитва (интероцепция) и може да е полезно да се попита дали се нуждае от помощта или подкрепата на болногледач, който може да помогне по време на посещението.

Във връзка с това, **широко разпространената диагноза**, поставяна от здравните специалисти, има отрицателно въздействие върху качеството и количеството живот на аутистичните хора. Това означава, че съобщените и проявени симптоми се дерубрикират като свързани с аутизъм, докато истинската природа на симптома не се идентифицира. Изчислено е, че поради това погрешно схващане, невродивергентните хора живеят с 16 години по-малко от невротипичните. В тази рамка ролята на **неврокултурния медиатор** би могла да улесни взаимодействието между хора с различни методи на комуникация чрез разработване на стратегии за сътрудничество и създаване на достъпна среда.

И накрая, като здравни и образователни специалисти, е важно да познаваме понятията **„стимулиране“**, **„срив“** и **„изключване“**, защото те са фундаментални за разбирането как функционират невродивергентните хора. Чрез знания и разбиране човек може да постигне пълно приемане и включване.

